

mahhastakse, ehk kui haiged weiksed m^ah-
se, ehk tappetakse, ja nende lihhasi süakse.
Surnud tõbbise loma nahhaga wiakse tõbbi-
teise koha, ja lähhää laiemaiks, ja innimes-
sed, kes tõbbist liha söwad, lähwad haig-
eks, ja sawad mitto kord hirmsa surma. —

2.

Soolast.

Sool on wägga tarwiline asj, ja ilma
selleta ei sa ükski loda. Keigeennamiste
lähhää temma neile tarwis, kes kangeste
tööd tewad, ja iggaüks teab, et ilma solata
liha ehk kalla, ehk mu toit, ussinaste hül-
ka lähhää. Sola prugib ka meie tallorah-
was ommas maias rohkest, ja pudub tem-
ma, siis on kitsas kää. Tõteggia südda läh-
hää wessiseks, kui solast ei sa süa; sool kinn-
nitab terwiist ja puhhastab innimesse ihho.
Weiksid ja lambaid hoitab sool mitme suga-
se haigusse eest, ja parrandab wahhest ras-
ked

ked tõrwed. Sullatamisse, sepi keetmisse,
parfimisse ja mitme mu tö jures on tedda
wägga tarwis. Kaerud sawad temma läb-
bi puhhastud, ja soolwessi kustutab keige
parreminne tullokest, mis labti sanud. Se
pärast on ka sola palju ma- ilmas leida, ja
tänno olgoeljal, kes sedda ni targaste seadnud!

Oppigem siis ka moistma, kust sola woe-
takse, ja kuidas tedda walmistakse. Temma
on kolmesuggune: merres on tedda keikis pais-
tus; monne järwe ja hallika sees on tedda
ka rohkest leida, ja siis on ka monned sured
mæd, kust tedda wälja kaeratakse. Teine
on nüüd hallika sool, teine merre sool
ja teine iälle mis nimmetakse kirmwi- solaks.
Hallika sool arwatakse roa walmistamisse
tarwis keigeparrem ollewad. Mitme made
sees, isse aranis Sofia maal, leitakse nisug u-
sed hallika-soned, kus sullatud sool sees on,
mis need soned, ma pones, kirmwi sola mäg-
gedest iäbbi miines, enneje kasa wotnud.